

NEWSLETTER

marraskuu 2008

Marraskuussa saatiinkin sitten kokea talvi, joka saapui kunnon myrskyn kera. Tyhjään maahan satoi tai pikemminkin syöksyi kerrasta 30-40 cm lunta. Ja muutama päivä myrskyn jälkeen saatiin nauttia parhaista talven keleistä mitä voi olla; pari astetta pakkasta ja kauniin puhtaista kuin mikä. Mutta mikä viheltäen tulee se laulaen menee, yksi yö lämmintä ja vettä tarvittiin siihen että kaikki oli mennyttä. Toivottavasti talvi ei jäänyt tähän kertaan, oli se vain niin mukavaa. Vastaavaahan ei ollut viime talvena kertaakaan.

Varsovat tammät

Nyt kokematonkin silmä jo erottaa tallista mikä hevosista on kantavana ja mikä vain muuten paksu.

Veeran ja Bettyn vatsat ovat kasvaneet viime viikkoina oikein urakalla. Niiden laskettu aikahan osuu jo maaliskuulle.

Molempia ratsastetaan vielä ja vauhtia tuntuu riittävän, joten lisääntynyt ympärysmitta tuntuu vain kasvattaneen menohaluja. Veera liikuttaa itseään tunneilla 2-3 krt/viikko ja saman verran ratsutetaan Bettyä, joka varsinkaan nuorempana ei tahdo pysyä nahoissaan.

Kolmas tammamme Minni viihtyy vielä Loviisassa viime kesäisen varsansa luona. Se varsoo vasta ensi kesänä. Minni tulee ennen joulua kotiin, kunhan raatsivat vierottaa sen varsastaan. Mitään kiirettä hänellä ei ole.

Samaan aikaan ovat edelliset varsat jo kasvaneet melkoisesti. Pian 3-vuotiaiksi tulevien Nemean ja Niken selkään sovitellaan pikkuhiljaa satuloita ja niiden selkään pitäisi ensi vuonna jonkun rohkean taas kiivetä. Emmikin saa totutella kuolaimiin, joten hommaa näissä riittää.

Ensiapukurssilla

Juuri samaisena viikonloppuna kun talvimyrsky riepotteli Suomea, oli Jukka EA-II kurssilla. Kurssin järjestelyistä vastasi ESRA eli Ratsastajainliiton Etelä-Suomen jaos. Osanottajia oli tusinan verran ratsastuksen opettajia ja tallinpitäjiä.

Nykyinen turvallisuusajattelu edellyttää kurssin käymistä yleisölle palveluita tarjoavalta yritykseltä.

Kuva: kurssi suoritettu ja uudet kortit saatu

Kouluttajan toimi SPR:n kouluttaja Tea Repo, jolla on omia hevosia ja kilpailee matkaratsastuksessa. Joten pystyimme soveltamaan SPR-kurssin normaalia koulutusohjelmaa hevosalan yrittäjille sopivaksi, koska ne olivat tuttuja myös kouluttajalle.

II-kurssi edellyttää peruskurssin käymistä ja keskittyy paljon enemmän harjoitteluun ja tilanteiden ratkaisuun. Tavoitteena toimia oikein ja varsinkin oikeassa järjestyksessä silloin kun hätä on päällä.

Kuva: 30:2 paineluelytys menossa (30 painallusta ja 2 puhallusta, on raskasta ja hiki tulee parissa minuutissa)

Kuka lukijoista tietää varmasti eikä arvele miten elvytetään, mitä tehdä shokkipotilaalle tai tajuttomalle hevosen selästä suistuneelle. Kaikki tilanteita, jotka voivat tulla huomenna eteen vaikka vain seistessä kentän reunalla.

Näitä ja paljon muuta harjoittelimme sekä mallinukella että kurssitovereiden näytellessä hienosti maskeerattuina oireen mukaisesti. Kellä oli jalka poikki, siellä rutisi näkkileipä housun sisällä, haavapotilailla oli tekoverta reippaasti ja shokkipotilaiden naamat oli kyllä saatu niin harmaaksi että zombiet olisivat tulleet kateellisiksi.

Kuva: vertavuotava "uhri"

Kurssin pitopaikkana oli Järvenpään kulttuuritalo, jossa oli samaan aikaan mm. teatteri-esityksiä. Käytävillä tehdyt tilanneharjoitukset saivat hieman aikaan hämminkiä, kun aidosti valittavat ja kouristelevat "uhrit" saivat ensiapua. Apuun tulijoita löytyi jopa muutamia ulkopuolisista.

Lopuksi tehtiin vielä kirjalliset kokeet jolla testattiin että kaikki oli jäänyt päähän ainakin vähäksi aikaa. Olimme opettajan mukaan lahjakkaita kurssilaisia ensiavun saralla tai ainakin innokkaita ja saimmekin kaikki uudet EA-II kortit.

Lopuksi kaivoimme autot hangesta ja lähdimme kotejamme kohti muutamaan vuoteen pahimpaan myrskyyn. Järvenpäästä kesti Koskenkylään 1,5 tuntia, kun normaalia aika on alle tunti. Kateeksi ei käynyt niitä paria kurssilaista, jotka lähtivät samaan aikaan taistelemaan autollaan Mikkeliin.

Ulf Möller jälleen Suomessa

Marraskuun ensimmäisenä viikonloppuna kävi jälleen valmentamassa Boen kartanossa kouluratsastaja- ja valmentaja Dr Ulf Möller Saksasta. Kurssi oli kolmas tänä vuonna. Osanottajajoukko on suurin piirtein sama joka kerta, joka onkin järkevää. Näin hommaan tulee jatkuvuutta ja Ulf pystyy näkemään tapahtuuko mitään ja mihin suuntaan. Daphne jaksoi tällä kertaa mennä paljon paremmin eikä sipannut enää lopussa. Nyt myös menimme ensimmäistä kertaa koko 30 minuuttia kun aiemmin meille on riittänyt 20 minuutin pätkä, jonka jälkeen tamma on ollut jo aivan loppu.

Daphne vain tammamaisesti päätti tällä kertaa olla hieman pelokas, ja se keksi koko ajan jotain säikyttävää.

Kuva: Ulf Möller on voittanut monia mestaruuksia

Ulf myös antoi palautetta siitä, että emme ole Daphnen kanssa tehneet tarpeeksi töitä kesällä. "Sehän näyttää aivan samalta kuin keväällä" hän sanoi. "Missä ovat lihakset, lihas ei kasva jos sitä ei harjoita."

Joten nyt on sitten vain tehtävä enemmän hommia. Samoin huomasin olevamme perässä pariin samaan ikäiseen hevoseen verrattuna. Jotka tosin edustavat hevosina ja ratsastajiensa osalta maamme parhaimmistoa. Esimerkiksi Alexandra Malmströmin laatuarvostelun voittanut hevonen Haute Couture, joka on todella kauniisti ja tasaisessa liikkuvuudessa. Ja koska kilpailemme samoissa luokissa, on meidän yritettävä saavuttaa myös nämä huiput. Häntäpäin kanssa ei kannata kilpailla.

Maajussille morsian: Wixcup Perrier uuteen kotiin

Wiksu siis on myyty ja löysi uuden kodin Malena Blomqvistin luota. Hän pitää Ojalan Hevostilaa Askolassa.

Siellä hän tarjoaa mm. täyshoitopalvelua hevosille.

Malenan aikomuksena on ruveta kilpailemaan Wiksulla, kunhan nyt saavat totuteltua toisiinsa. Toivomme parasta menestystä uudelle parille.

Statistiikkaa ja putomisia

Sanonta sanoo että on vale, emävale ja tilasto, mutta tässä yhtenä iltana ensiapukurssilla käytyjen keskustelujen ja marraskuussa sattuneen kylkiluita kolhineen putoamisen seurauksen jäin miettimään omalla tallillamme hevosten kanssa tapahtuneita vahinkoja.

Täällä Koskenkylässä ollaan nyt touhuttu 10 vuotta. Sinä aikana jos karkeasti keskimäärin lasketaan 6 ratsastuskertaa/päivä, joka on aika alakanttiin. Jo pelkistä perheen omista ratsastuksista tulee 2-5 ratsastussuoritusta/pv ja siihen tunnit päälle. Mutta tuolla n. 6 krt/pvä vauhdilla 10 vuodessa tulee yhteensä n.22.000 ratsastuskertaa.

Sellaisia vahinkoja joissa on sattunut enempi kuin pelkkä mustelma, on sattunut 8 kertaa, joista 2 sairaalahoitoa vaatinutta onnettomuutta (käden katkeaminen pudotessa ja hevosen potku kylkeen taluttaessa hevosta). Näistä onnettomuuksista 2 on sattunut talon väelle.

Muutoin on murtunutta varvasta ja kylkiluuta sekä pari aivotärähdystä.

Eli on todettava että pudotessa yleensä sattuu, mutta useimmiten selvittää kolhuilla ja kiivetään heti takaisin.

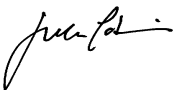
Havaintona myös se, että useimmiten aikuiset putoavat raskaammin kuin lapset, ja vaarattomaltakin näyttävä putoaminen aikuisella saa äkkilaskeutuneen seniorin läähättämään tovin maneesin hiekalla keräilemässä jäseniään. Kun taas nuorille riittää yleensä hiekan pudistelu. Ei mikään yllätys tietty tämäkään.

Prosentuaalisesti (jos osasin laskea oikein) lääkärihoitoa vaativa onnettomuus sattuu n.0,03% ratsastuskertoihin suhteutettuna, käytännössä ei siis yhtä edes joka vuosi. Olisi mukava tietää esim laskettelon suhdelukuja, veikkaan että siellä murtumia tulee tiuhempaan.

Yhteenvetona voidaan sanoa, että ratsastus on turvallista. Mutta on hyväksyttävä se tosiasia, että tässä on aina olemassa loukkaantumisen riskimahdollisuus, vaikkakin pieni. Siksi jokaisen tulee olla aina huolellinen ja rauhallinen hevosten kanssa, pitää huolta turvavarusteistaan sekä myös

Nyt sitten kun olen päässyt tänne tiedotteen loppusanoihin on viikko vierähtänyt suurinpiirtein tiedotteen alkusanojen kirjoittamisesta (tätä kun tulee kirjoiteltua harvakseltaan kun jää joutoaikaa). Ulkona on lunta enää isommissa kasoissa ja taas on synkkää ja pilkkopimeää. Silti Joulun odotus alkaa pikku hiljaa hiipiä valoisana mieleen. Vielä on kolmisen viikkoo aikaa Joulun ja toivoa, että lumi tulisi takaisin ennen sitä. Mutta every cloud has a silver line; eli jotain hyötyäkin, uusi ulkokenttämme on taas sula ja aivan parhaimmillaan.

Terveisin

www.perriertalli.fi

vakuutusturvastaan. Jo kuulumalla Ratsastajainliiton alaiseen ratsastusseuraan, saa jäsenmaksua vastaan vakuutussuojaa hevostonnettomuuden varalle.

Thielolle uusi ratsastaja

Juulin menestyksellä kouluradoilla luotsaaman poni Thielon perii pikkuveli Julle. Hän tähtää esteradoille ponilla, joten Thielo pääsee tekemään come-backin esteisiin. Sehän on alun perin niittänyt menestystä Hollannissa ja Saksassa esteradoilla. Koska Julle on vielä vähän pieni ja kokematon Thielon selkään, mennee ensimmäinen vuosi poniin kiinni kasvamiseen ja varsinaisesti kisoihin tähdätään vasta vuonna 2010.

Kuva: Julle ja Thielo

Vielä ensi vuonna Julle saa enempi kilpailla Millin kanssa seura- ja harjoituskisoja hakien rutiinia ja siinä sivussa ratsastella Thielolla.

Tämän ovat ilolla saaneet pari oppilastamme huomata. Saadaksemme riittävästi Thielolle liikuntaa, saavat nämä sopivan taitavat ratsastajamme mennä tasokkaalla ponilla tunneilla.